

2024 Kolbein Viktil - i takt med gymnastikkmarsjen

«*Mot i brystet, vett i pannen, stål i ben og armer...*». Slik åpner en av Norges mest kjente sanger, laget av gymnastikklærer Johan Nicolaisen (1847 - 1929) i 1899. Den går under navnet gymnastikkmarsjen og kunne like godt vært laget til høvdingen på Frosta: Kolbein Viktil. Disse linjer skal på et vis dokumentere det. Planen er videre - om et års tid - å komme med helheten rundt Kolbein Viktil sitt mangfoldige liv.

Kolbein Viktil har passert 90 år, født på gården Finne nedre i Skogn den 9. januar 1934. Han vokste opp på Vullu søndre i Malvik - og familien havnet etter hvert på Frosta. Gjennom hele hans liv har idretten stått ham nært og han har forsøkt å leve i takt med den, dessverre ofte en krevende kabal da hans stadige skiftene arbeidsmiljø kunne være utfordrende treningsmessig og utøvende hva gjaldt reiser og arbeidsplaner. Kolbein forteller at han trolig har flyttet 25 ganger i sitt liv, de første årene gjennom Forsvaret, som teknisk befal. Da han overtok hjemgården på Frosta ble livet mer stabilt, men fortsatt krevende. Han ble en av datidens utøvere hvis selve arbeidsdagen var datidens trening, eksempelvis gårdsarbeid, som i seg selv ga store mengder med fysisk utfoldelse den gangen.

Kolbein forteller at han fikk sin første premie en vintersøndag 1938. Han hadde vært med sin mor og far for å se på et hopprenn i Vullubakken i Malvik. På veien hjem, på ski - kom de til en bratt bakke hvor han var redd for å sette utfor og kjøre ned. Da sa far hans at han skulle få ei teskje som premie dersom han rente ned bakken. Den fikk han.

Første medalje....

På folkeskolen, Sandbakken, hadde de skidag hvert år og om våren en såkalt idrettsdag. Det var der han fikk sin inspirasjon til å ta kontinuerlig skimerket og idrettsmerket gjennom hele livet. I det militære tok han også årlig de ulike utmerkelser, som marsjmerket: sølv i 1953 og gull i 1998. Likeledes militært skimerke første gangen i 1954, infanteriknappen første gang i 1955 og idrettsmerket første gang i 1956. Infanteriknappen tok han i Gardeløpet. Det fungerte som Norgesmesterskap før det ble eget Norgesmesterskap i feltidrett. Her konkurrerte han med eliten i orientering: Magne Lystad og brødrene Fossum. I 1955 deltok han i sin første Holmenkollstafett, etter et uttagningsløp på tartandekket på Bislett. Her løp han 800 meter på 1.58.8.

I 1957 ble Kolbein Viktil beordret som inspektør av teknisk materiell, og levde på flyttefot hele tiden. Det var mest umulig å drive idrett. Etter to år som inspektør ble han beordret til Tøymesterstaben ved Distriktskommando Trøndelag (DKT). Så ble det giftemål og familie. I 1980, etter å ha drevet gården på Frosta i 14 år, følte han at han måtte starte mer systematisk med idrett igjen, nå i virkelig godt satt alder. Han begynte da med Frostamarsjen, Frostaløpet, Karolinerløpet, Sagamarsjen og systematiserte alle prøver for skimerket og idrettsmerket. Og han begynte virkelig å konkurrere i aldersklassene etter hvert som årene gikk. Hard trening og arbeid i ungdomsårene ga nå bra uttelling. Det ble en rekke gullmedaljer. Lange reiser mellom arbeidsøktene ble selvsagt slitsomt, eksempelvis i 1991 da han deltok på Norsk Fjellmaraton på Fagernes. Det mest imponerende er at han oppover årene alltid hadde ett eller annet hus å bygge eller utbyggingsprosjekt. Slikt krever kontinuitet og er ganske økonomisk krevende. Det er ikke bare «å stikke av...» noen dager.

Etter å ha fylt 90 år i januar 2024, har Kolbein deltatt i Frostaløpet for 38. gang, tatt idrettsmerket for 58 gang, og gjennomført Magnus Lagabøtes marsj i forbindelse med 750-års jubileet.

Idrettsmerket

Bronse	1956
Sølv	1981
Gull	1984
Statuett	1988
Krus	1992
Miniatyrstatuett	1995
Miniatyrstatuett gull	1998
Hedersprisen	2001

Skimerket

Bronse	1. år
Sølv	2. år
Emalje	3. år
Gull	4. år
Plakett i bronse	5. år
Plakett i sølv	10. år
Plakett i gull	15. år
Birkebeineren bronse	20. år
Birkebeineren sølv	25. år
Birkebeineren gull	30. år
Krus	40. år
Fat	50. år
Statuett	60. år

Kolbein Viktil trente i 1946 sammen med Birger Caspersen (1927-2011), senere kalt Caspari. Han skulle som tivoliartist bli en av verdens sterkeste, og Norgesmester i styrkeløft og vektløfting. Og han satte verdensrekord i å trekke jernbanevogner med tennene.

Kolbein Viktil har gjennomført blant annet følgende:

Fredsmarsjen:	1945, 1995 og 2005.
NROF marsjer:	(Var med å stifte NROF, avd. Stjørdal, hvor han er æresmedlem).
Karolinerløpet:	18 ganger.
Nygaardsløpet:	1991.
Norsk fjellmaraton:	1991

Frostaløpet: 1987 hvert år: 37 ganger.
Frostatingsmarsjoen: 38 ganger
Oscar Svan Trimmen:hvert år.
Holmenkollstafetten: flere ganger.
Klassevinner Old Boys: Bygdarennet.

Gymnastikkmarsjen.

Mot i brystet, vett i pannen, stål i ben og armer,
ryggen rak og blikket fritt, se det er bra!
Tåle slit og tåle sludd, og tåle frost og varme,
Slike gutter det vil gamle Norge ha.
Hold nå takten der. Intet mudder her!
La dem se vi er av rette slag.
Bare lek? Ja, men av den skal fremtidskrefter vokse;
derfor er det alvor i vår lek i dag.

Der hvor lien brattest stuper, setter han utover,
gutten på de glatte ski så spruten står.
Jenten etter! Fæle ting hva slik en unge vover!
Du skal se en vakker dag hun gutten når.
Sne og is og vann, fjell og skog og strand,
der er nok en kan få prøve på.
Ski og skøyter, båt og hjul det er en lyst å bruke;
beste kunsten dog på egne ben å stå.

Øve, øve, jevnt og trutt og tappert, det er tingen,
alltid bedre om, og om og om igjen.
Født som mester, født som helt, å nei, det ble da ingen,
mot og kraft det vinnes litt og litt om senn.
Ta nå muntert i! Intet fuskeri!
Er da ikke vi mor Norges børn!
Vi skal lære, vi skal øve, vi skal krefter vinne,
krefter som kan holde ut en alvorstørn.

(Johan Nicolaisen 1899)

Fra Karolinerløpet

Kolbjørn Viktil, mandag 24. juni 2024